יום ד', ט"ז בסיון תשע"ה (03 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

כט סיון
ידועה השאלה הפותחת בפירושו של רש"י לתורה. התורה כמורה מצוות ודרך חיים היתה אמורה לפתוח בפרשיית "החדש הזה לכם", הציווי הראשון לעם ישראל בתהליך יציאת מצרים.
תשובתו של רש"י אינה מסתכמת בתשובה שספר בראשית בכלל ואבותינו הקדושים בפרט מלמדים אמונה ומוסר בבחי' דרך ארץ שקדמה לתורה. – אלא תשובתו היא:
"משום (תהלים קיא ו) 'כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים', שאם יאמרו אומות העולם לישראל לסטים אתם, שכבשתם ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו, ברצונו נתנה להם וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו:"
המסר הכללי של ספר בראשית בא לבסס ולהראות בגלוי ובנסתר כיצד בד בבד עם הופעת אבותינו הקדושים שורשיהם של עם ישראל מתהווה הברית והקשר הנצחי עם ארץ ישראל, ושיעודו של עם ישראל לחיות את חייו הא\להיים דוקא בארץ ישראל.
למה? זו הקביעה הא\להית שאותה צריך ללמוד ובה להעמיק, מי היא ארץ ישראל, מה טמון בה? ומהמקום הא\להי המאמין והמוסרי תבוא גם היום התשובה לעצמנו ולגוים. "נתנה לאשר ישר בעיניו".
"טובה הארץ מאד מאד"

"וימאסו בארץ חמדה", זהו מהות חטא המרגלים בלשונו של דוד המלך ע"ה.
המרגלים יצאו בכ"ט בסיון לדרכם, וחזרו בח' באב. בלילה בכו כל העדה בכיה של חינם שנהפכה לבכי לדורות.

כחלק מתיקון חטא המרגלים נעסוק בלימוד קצר יום יומי על ארץ חמדה באותם ארבעים ונעמיק בתוכנו את הקריאה הנצחית של יהושע בן נון וכלב בן יפונה
"טובה הארץ מאד מאד"

בימים טרופים אלו, שכולנו מלאי תפילה ותקווה לשובם של בנינו השבויים בריאים ושלמים לחיק משפחותיהם ומשפחת עם ישראל כולו.
גם פעולה זו של חיבובה של ארץ ישראל, מצטרפת להשתדלות כלפי ארעא וכלפי שמיא, כנגד אויבינו המנסים להטיל מורך ופחד בליבנו על אחיזתנו בארץ. [מקור 1]

בקריאת התורה של היום יש דבר יחודי ויוצא דופן – והוא שהפרשה מזכירה את היום בחודש שאנו עומדים בו.
היום הוא ראש חודש אב, ותאריך זה מוזכר במפורש בפרשת השבוע:
בפרשת השבוע, פ' מסעי, סוקרת התורה ומפרטת את כל סדר המסעות של בני ישראל, מאז יציאתם ממצרים ועד בואם אל קצה ארץ ישראל.
אחד המקומות שבו חנו בני ישראל בדרך מסעם, היה "הר ההר", והתורה מספרת: "ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה', וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש" (לג, לח) – שזה בדיוק היום הזה!
תופעה זו היא מיוחדת ויוצאת דופן, שכן בדרך כלל אין תיאום בין הפרשה שקוראים לבין התאריך. את הפרשיות אנו קוראים הרי לפי הסדר, בכל שבת פרשה אחת לפי סדר הפרשיות, ולכן יכולים אנו לקרוא על חג הפסח בסביבות ט"ו בשבט, או על חג הסוכות בסביבות ל"ג בעומר – כיון שהפרשיות לא נקבעו לפי התאריכים;
אולם בפנימיות הענין בוודאי שיש קשר בין הפרשה שקוראים בשבת לבין הזמן שבו קוראים אותה. ובספרי המפרשים יש הסברים שונים איך לחבר בין הפרשה לבין הזמן בדרכים שונות. אולם בפרשת השבוע אין צורך ב'דרשות' וב'רמזים', כיון שהקשר בא לידי ביטוי מוחשי, כאשר באמת מדברים במפורש על התאריך העכשווי. [מקור 2]

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ול**רפואתם השלמה** של כל חולי ישראל

יום ד', ט"ז בסיון תשע"ה (03 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אמרו חכמים: "ישיבת ארץ ישראל שקולה כנגד כל המצוות שבתורה" (תוספתא ע"ז ד, ג; ספרי ראה נג). ובתורה נאמר (דברים יא, יב): "אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלוֹהֶיךָ דֹּרֵשׁ אֹתָהּ, תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלוֹהֶיךָ בָּהּ מֵרֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה". ואמרו חכמים (כתובות קי, ב): "כל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו א-לוה, וכל הדר בחוץ לארץ דומה כמי שאין לו א-לוה". ועוד אמרו (שם): "כל הדר בחוץ לארץ כאילו עובד עבודה זרה".
ולכאורה יש להבין, מדוע הארץ הגשמית תופסת מקום חשוב כל כך בתורה, מה חשיבותה הגדולה לחיי האמונה, עד שאמרו חז"ל שכל מי שגר בחוץ לארץ כאילו עובד עבודה זרה?

אלא שצריך להבין שחטאה הבסיסי של עבודה זרה, שהיא מחלקת ומפרידה את העולם לתחומים שונים. מתוך התבוננות בכוחות השונים שבעולם, הגיעו אנשים לתפיסה כי גם שורשי הכוחות הם נפרדים. ועל כן ישנם אלים שונים, וכל אחד מהם שולט בתחומו המיוחד. הפירוד הגדול ביותר שישנו בעולם, וממילא בתפיסת העבודה הזרה, הוא הפירוד שבין הרוחניות לחומריות, שלעיתים נחשב לפירוד בין הטוב והרע. וכיוון שבחוץ לארץ יכול היהודי לגלות את הקדושה רק ברוחניות, תוך ניכור מסוים מהטבע, נראה מזה כאילו דבר ה' מתגלה בתחומי הרוח בלבד, וכאילו אינו יכול להתגלות בתוך המציאות הגשמית הממשית. ואין פגיעה עמוקה יותר באמונת ישראל, מאשר לומר שהוא יתברך יכול להתגלות רק בצדדים הרוחניים שבחיים, כאילו כל התחום הגשמי מתקיים בלעדיו ואף בניגוד לו. ולכן הדר בחוץ לארץ, במקום שהאמונה מתגלה בחיי הרוח בלבד, נחשב כמי שעובד עבודה זרה, ואין לו א-לוה, כי ה' אלוהינו הוא אחד, וזה שגר בחוץ לארץ אינו מתקשר עם ה' אחד, שמחיה את השמים ואת הארץ.

לעומת זאת, סגולתה של ארץ ישראל שהיא ארץ הקודש. אע"פ שהיא ארץ גשמית – היא קודש, וניתן לגלות גם בגשמיותה את דבר ה'. לשם כך בראה הקב"ה. ולכן מצווה ליישב את הארץ, לבנות בה בתים ולנטוע עצים. ולכן גם פירותיה קדושים, ובשנת השמיטה נצטווינו להפקירם לכל, ובשאר השנים נצטווינו להפריש מהם תרומות ומעשרות.

נמצא אם כן, שבארץ ישראל מתגלה האמונה האחדותית, שהיא עיקר ויסוד אמונת ישראל, וכפי שאנו אומרים בכל יום שחרית וערבית: "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלוֹהֵינוּ ה' אֶחָד" (דברים ו, ד). הקב"ה ברא את כל העולם, את השמים, את הארץ ואת כל אשר בם, את הרוחניות והגשמיות. ותפקידנו להיות דבקים בה' בכל תחומי החיים. וכפי שאמרו חכמים (ברכות סג, א): "בְּכָל דְּרָכֶיךָ דָּעֵהוּ" (משלי ג, ו), זוהי פרשיה קטנה שכל גופי תורה תלויים בה. [1] [מקור 3א]

[1]. כתב מרן הרב קוק זצ"ל: "הקדושה שבטבע היא קדושת ארץ ישראל, והשכינה שירדה בגלות עם ישראל, הוא הכשרון להעמיד קדושה בניגוד לטבע. אבל הקדושה הלוחמת נגד הטבע אינה קדושה שלמה וכו'" (אורות התחיה כח).

האמונה האחדותית מתבטאת גם בגילוי דבר ה' על ידי הכלל. מבין בני אומות העולם יש צדיקים גדולים, אבל הם צדיקים פרטיים. אולם אין עם באומות העולם שיכול להתגבש כעם לשם עבודת ה', לשם כך נבחר עם ישראל, שהוא היחיד שיכול לגלות את קדושת הכלל. זה החזון הגדול של גילוי האמונה השלימה בעולם, שעם שלם, על כל חלקיו וגווניו, חכמים

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ול**רפואתם השלמה** של כל חולי ישראל

יום ד', ט"ז בסיון תשע"ה (03 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואנשי מעשה, כהנים לוויים וישראלים, כולם יחד יגלו את דבר ה'. זוהי קדושת הכלל שקיימת בעם ישראל בלבד. והמדרגה המיוחדת הזאת של עם ישראל יכולה להתגלות בארץ ישראל בלבד. וכמו שנאמר (שמואל ב' ז, כג): "וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ". ופירשו בזוהר (ח"ג צג, ב)שדווקא בארץ עם ישראל נקרא גוי אחד ולא במקום אחר (אורות, מהלך האידיאות פרק ב'; עקבי הצאן מאמר 'דעת אלוהים' ע' קלו).

וכך אנו מוצאים שכל המצוות הכלליות מתקיימות בארץ בלבד, כך לגבי מלך (דברים יז, יד-כ), כך לגבי שופטים ושוטרים (דברים טז, יח-כ). כך לגבי כהנים ולוויים, שכל מערכת הקשרים שלהם עם העם מסודרות בארץ ישראל, בארבעים ושתיים ערי הלוויים, ושש ערי המקלט (במדבר לה), וכך בתרומות, מעשרות, חלה ושאר מתנות כהונה שנצטווינו לתת בארץ בלבד. ומעל לכל, רק בארץ ישראל אפשר להקים את בית המקדש שבו עיקר גילוי שכינה בעולם.

וכיוון שהאמונה השלימה מתגלה בכלל ישראל, גם מדרגת הנבואה, שהיא המדרגה הגבוהה ביותר שאדם יכול להגיע אליה תלויה בכלל ישראל, שאין נביא מתנבא אלא למען כלל ישראל (רש"י דברים ב, יז). והיו גדולים שהיו ראויים לנבואה, אלא שדורם לא היה ראוי, ולכן לא התנבאו (סוטה מח, ב, סנהדרין יא, א). וכן אין הנבואה מתגלה אלא בארץ ישראל או בעבור ארץ ישראל, מפני שרק בארץ ישראל מתגלה קדושת הכלל (מו"ק כה, א; איכה רבה פתיחה כד, מכילתא בא א', כוזרי ב, יד)

לכל משפחת קוראי ה**דף** ☺,
יהי רצון שנזכה לבנות את האחדות מתוך השונות, אמן.
המשך יום נעים,
ברכה ומרדכי

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ול**רפואתם השלמה** של כל חולי ישראל